

सर्वोच्च अदालत, संयुक्त इजलास
माननीय न्यायाधीश श्री केदारप्रसाद चालिसे
माननीय न्यायाधीश श्री प्रकाशमान सिंह राउत
आदेश

०६९-WO-००२९

मुद्दा: उत्प्रेषणयुक्त परमादेश।

जिल्ला पर्सा अलखिया रोड प्रधान कार्यालय रहेको इन्दुशंकर चिनी उद्योग लिमिटेड नेपाल स्वतन्त्र खाद्य तथा पेय मजदुर युनियनका अधिकारप्राप्त अध्यक्ष भई आफ्नो हकमा समेत तुलाप्रसाद सुवेदी १ } निवेदक

विरुद्ध

जिल्ला पर्सा अलखिया रोड, वीरगंज प्रधान कार्यालय रहेको इन्दुशंकर चिनी उद्योग लिमिटेड १ } प्रत्यर्थी
अर्थ मन्त्रालय आन्तरिक राजस्व विभाग लाजिम्पाट..... १ }

नेपालको अन्तरिम संविधान, २०६३ को धारा ३२ र १०७(२) बमोजिम दायर हुन आएको प्रस्तुत निवेदनको संक्षिप्त तथ्य र ठहर आदेश यसप्रकार छः-

इन्दुशंकर चिनी उद्योग लिमिटेड नेपाल स्वतन्त्र खाद्य तथा पेय मजदुर युनियनको निवेदक अध्यक्ष भएको नाताले प्रतिष्ठानमा काम गर्ने सबै कामदार कर्मचारीहरूको पेशागत हक हित संरक्षण र सम्बर्द्धन गर्नु मेरो प्रत्यक्ष सरोकारको विषय हो। प्रस्तुत विषय आम मजदुरको हकहितसँग जोडिएको विषय हुँदा सार्वजनिक सरोकार अन्तर्गत पर्दछ। मिति २०६५।५।२ मा विपक्षी आन्तरिक राजस्व विभागले बोनस ऐन, २०३० को दफा ५(१) अनुसार प्रतिष्ठानमा कार्यरत कामदार कर्मचारीहरूलाई बोनस वितरणको लागि छुट्टयाएको रकमको गणना गरी बोनस समेतलाई खर्चको रूपमा समावेश गरेपछि आउने खुद नाफाको १० प्रतिशत सम्मको रकमलाई मात्र खर्चको रूपमा कट्टा गर्न दिने भनी परिपत्र जारी गरेकोमा प्रतिष्ठानले मिति २०६९।३।११ को पत्रबाट सो कुराको जानकारी गराएको र सोही बमोजिम बढी कर दायित्व बहन गर्नुपर्ने हुँदा यस आर्थिक वर्षदेखि बोनस ऐन बमोजिम नभई आन्तरिक राजस्व विभागको उक्त परिपत्र बमोजिम बोनस वितरण गरिने भनी थाहा हुन आयो। सो परिपत्रभन्दा पहिले प्रतिष्ठानले बोनस ऐन, २०३० को दफा ५(१) बमोजिम खुद मुनाफाको १० प्रतिशतका दरले बोनस वितरण गरीरहेकोमा अब उपरान्त ९.१ प्रतिशत मात्र बोनस पाइने भएको छ। विपक्षी विभागले जारी गरेको उक्त परिपत्र आयकर ऐनको दफा ७५ बमोजिम जारी भएको उल्लेख छ। उक्त ऐनको दफा ७५(१) ले “यस ऐनको कार्यान्वयनमा एकरूपता ल्याई कर प्रशासनलाई सरल बनाउन र विभागका अधिकृतहरू

लगायत यस ऐनबाट प्रभावित हुने व्यक्तिहरूलाई मार्गनिर्देशन दिन विभागले यस ऐनमा भएका व्यवस्थाहरूको सम्बन्धमा व्याख्यासहित लिखित सार्वजनिक परिपत्रहरू जारी गर्न सक्नेछन् भन्ने व्यवस्था गरेको छ। बोनस ऐन, २०३० को दफा ५(१) मा मुनाफा गर्ने प्रतिष्ठानले एक आर्थिक वर्षमा गरेको खुद मुनाफाको १० प्रतिशत बराबरको रकम कर्मचारीलाई बोनस बापत छुट्टयाउनु पर्ने व्यवस्था रहेको र दफा ५(२) ले यस्तो खुद मुनाफा निर्धारण गर्दा आयकर ऐन, २०३१ को दफा १२ (हालको आयकर ऐन, २०५८ को दफा १३) बमोजिम कायम हुन आउने खुद मुनाफाबाट कर्मचारीहरूको वासस्थानको व्यवस्था गर्न छुट्टयाएको रकम र पेशकी बोनस रकम कटाउने व्यवस्था गरेको छ।

उपरोक्त कानूनी व्यवस्था रहेको सन्दर्भमा आन्तरिक राजस्व विभागले बोनस ऐनमा भएको व्यवस्थालाई नै निष्कृय हुने गरी जारी गरेको मिति २०६५।५।२ को परिपत्र र प्रतिष्ठानको मिति २०६९।३।११ को पत्रबाट संविधानको धारा १३(१), १९(१), २९(१) र ३०(१) तथा बोनस ऐन, २०३० को दफा ५(१) र आयकर ऐन, २०५८ को दफा ७५(१) बाट प्रदत्त हक अधिकार हनन भई उक्त परिपत्र अधिकारक्षेत्र नाघी जारी भएको हुँदा उत्प्रेषणको आदेशद्वारा बदर गरी अब आइन्दा ऐन तथा कानून विपरीत यस प्रकारका परिपत्र जारी नगर्न नगराउन तत्काल अन्तरिम आदेश सहित परमादेशको आदेश जारी गरीपाउँ भन्ने समेत व्यहोराको रिट निवेदन पत्र।

यसमा बाटाका म्याद बाहेक १५ दिन भित्र लिखित जवाफ पठाउनु भनी प्रत्यर्थीहरूलाई सूचना पठाउनु। अन्तरिम आदेश सम्बन्धमा विचार गर्दा बोनस ऐन, २०३० को दफा ५(१) ले मुनाफा गर्ने प्रत्येक प्रतिष्ठानले एक आर्थिक वर्षमा गरेको खुद मुनाफाको १० प्रतिशत बराबरको रकम कर्मचारीहरूलाई बोनस बापत छुट्टयाउनु पर्छ भन्ने कानूनी व्यवस्था गरेको देखिन्छ। सो कानूनी व्यवस्था बमोजिम खुद मुनाफाबाट १०% छुट्टयाउन पाउने निवेदकको कानूनी हकमा मिति २०६५।५।२ को परिपत्रबाट प्रतिकूल असर पर्न गएमा सुविधा सन्तुलनको दृष्टिबाट निवेदकलाई बढी मर्का पर्न सक्ने देखिँदा पछि ठहरेबमोजिम हुने गरी तत्काललाई निवेदकको हकमा बोनस ऐन, २०३० को दफा ५(१) को प्रतिकूल हुने गरी मिति २०६५।५।२ को परिपत्रको कार्यान्वयन नगर्नु नगराउनु भनी अन्तरिम आदेश जारी गरीदिएको छ भन्ने यस अदालतको मिति २०६९।४।१४ को आदेश।

बोनस ऐन, २०३० बमोजिम बोनस रकम छुट्टयाई बोनस वितरण गर्न पाउने कुरामा रोक लगाउने गरी यस विभागबाट कुनै निर्णय भएको, परिपत्र जारी भएको छैन। आयकर ऐन, २०५८ बमोजिम आय आर्जन गर्ने प्रत्येक व्यक्तिको करयोग्य आय भएमा त्यस्तो व्यक्तिलाई कर लाग्ने स्पष्ट छ। इन्दुशंकर चिनी उद्योग लिमिटेडले आय आर्जन गरेको अवस्थामा आयकर ऐन, २०५८ बमोजिम कट्टी गर्न पाउने खर्च कट्टी गरी बाँकी रहेको

आयमा कर लाग्दछ। उक्त उद्योगले तिर्नु बुझाउनु पर्ने आयकरका सम्बन्धमा विपक्षीको कुनै दायित्व नरहने हुँदा बोनस ऐन बमोजिम खर्च दावी गर्न पाउने सीमाका सम्बन्धमा प्रश्न उठाउने हकद्वारा रिट निवेदकमा छैन। आयकर ऐन, २०५८ को दफा १३ देखि २० सम्म खर्च कट्टी गर्न पाउने शीर्षकहरूको व्यवस्था रहेको छ भने दफा २१ मा खर्च कट्टी गर्न नपाउने भनी स्पष्ट व्यवस्था गरिएको छ। उक्त ऐनको दफा १३ अनुसार सो आय वर्षमा सो व्यक्तिबाट व्यवसाय वा लगानीबाट आय आर्जन हुने कार्यमा भएका कारोबारसँग सम्बन्धित खर्चहरू कट्टी गर्न पाउने व्यवस्था भएको हुँदा सोही बमोजिम वास्तविक खर्चहरू कट्टा गरी खुद मुनाफा कायम गर्नुपर्ने हुन्छ। यसरी कायम हुन आउने खुद मुनाफाको १०% रकम बोनस बापत छुट्टयाउन मिल्ने हुन्छ अर्थात् बोनस बापतको रकम समेत कट्टा गरी बाँकी रहेको खुद मुनाफाको १०% मात्र बोनस खर्च बापत छुट्टयाउन मिल्ने हुन्छ। जहाँसम्म रिट निवेदकले बोनस ऐनमा गरिएको व्यवस्था सम्बन्धमा यस विभागबाट जारी गरिएको परिपत्र गैरकानूनी भन्ने जिकिर छ, आयकर ऐन, २०५८ को दफा १४२ मा कर सम्बन्धी व्यवस्था यसै ऐन बमोजिम हुने भनी व्यवस्था रहेको सन्दर्भमा कर निर्धारण गर्ने सम्बन्धमा आयकर ऐन नै लागु हुन्छ। सोअनुसार आयकर प्रयोजनको लागि वास्तविक खर्च कट्टी गर्न पाउने सम्बन्धमा आयकर ऐनले गरेको व्यवस्थालाई नै मान्नुपर्ने हुन्छ। बोनस ऐन, २०३० को दफा ५(१) को व्यवस्था विपरीत अधिकांश प्रतिष्ठानहरूले बोनस बापतको रकम छुट्टयाउने क्रममा खुद मुनाफाको १०% कायम गर्दा बोनस बापतको खर्च रकम नकटाई हुन आउने जम्मा आयको १०% छुट्टयाउने गरेको पाइएको र आयकर ऐन, २०५८ र प्रचलित लेखामान अनुसार खुद मुनाफा भन्नाले कर बाहेकका अन्य सम्पूर्ण खर्चहरू कट्टि गरेर बाँकी हुन आउने आयलाई खुद मुनाफा मानिने हुँदा सोको स्पष्टिकरणको लागि आन्तरिक राजस्व विभागको मिति २०६५।४।२९ को निर्णय अनुसार मिति २०६५।५।२ मा परिपत्र गरिएको हुँदा उक्त परिपत्र कानूनसम्मत रहेकोले रिट खारेज गरीपाउँ भन्ने समेत व्यहोराको आन्तरिक राजस्व विभागका तर्फबाट पर्न आएको लिखित जवाफ।

ठूला करदाता कार्यालय हरिहरभवन ललितपुर र नेपाल भरीका आन्तरिक राजस्व कार्यालयहरूको मिति २०६५।४।२० मा बसेको Audit Core Group को बैठकबाट भएको निर्णय कार्यान्वयनको लागि आयकर ऐन, २०५८ को दफा ७५ बमोजिम सार्वजनिक परिपत्र जारी गर्ने गरी मिति २०६५।४।२९ मा भएको निर्णय अनुसार प्रतिष्ठानमा काम गर्ने कामदार तथा कर्मचारीलाई बोनस वितरण गर्ने गराउने सम्बन्धमा ठूला करदाता कार्यालय हरिहरभवनको पत्र बमोजिम यस प्रतिष्ठानले कार्य गरेको हो। पत्र पठाउने ठूला करदाता कार्यालयलाई विपक्षी नै बनाइएको छैन। उक्त मिति २०६५।४।२९ को निर्णय बदर गराउन रिट निवेदकले माग गरेकै छैन। यस प्रतिष्ठानका मजदुरहरूले उक्त निर्णय तथा पत्रलाई स्वीकार गरी बसेकोमा युनियनको नाममा एकजना कामदार कर्मचारीको मात्र रिट

परेको छ। आन्तरिक राजस्व विभागको मिति २०६५।४।२९ को निर्णय बमोजिम २०६५।५।२ मा जारी परिपत्र उपर ३ वर्ष ७ महिनापछि बिलम्ब गरी मुद्दा दर्ता गराएको अवस्था समेत हुँदा रिट निवेदन खारेज गरीपाउँ भन्ने समेत व्यहोराको इन्दुशंकर चिनी उद्योग लिमिटेडको तर्फबाट पर्न आएको लिखितजवाफ।

नियम बमोजिम दैनिक पेशी सूचीमा चढी पेश हुन आएको प्रस्तुत मुद्दाको मिसिल अध्ययन भयो।

रिट निवेदकका तर्फबाट उपस्थित हुनु भएका विद्वान अधिवक्ता द्वय श्री विनय रेग्मी र श्री रमेश बडालले विपक्षी आन्तरिक राजस्व विभागले बोनस ऐन, २०३० को दफा ५(२) निस्कृय हुने गरी अधिकारक्षेत्र विहीन परिपत्र जारी गरेको हुँदा माग बमोजिम आदेश जारी हुनुपर्छ भनी बहस प्रस्तुत गर्नुभयो। आन्तरिक राजस्व विभागका तर्फबाट उपस्थित विद्वान उपन्यायाधिवक्ता श्री ज्ञानप्रसाद भुसालले रिट निवेदकहरूलाई मर्का पर्ने गरी परिपत्र जारी नभएको, प्रतिष्ठानको मुनाफाबाट वितरण हुने बोनस बापतको रकम छुट्टयाउने क्रममा खुद मुनाफाको १०% कायम गर्दा बोनस बापतको खर्च रकम नकटाई हुन आउने जम्मा आयको १०% छुट्टयाउने गरेकोमा आयकर ऐन, २०५८ र लेखामान पद्धतिअनुसार नमिलेकोले सो बमोजिम गर्न परिपत्र जारी गरिएको हुँदा रिट खारेज हुनुपर्छ भनी बहस प्रस्तुत गर्नुभयो।

मिसिल संलग्न कागज प्रमाण, विद्वान कानून व्यवसायीहरूको तर्कपूर्ण बहस जिकिर समेतलाई मध्यनजर गर्दा प्रस्तुत निवेदन बिलम्ब गरी दर्ता भएको हो होईन ? र निवेदकको माग बमोजिम आदेश जारी हुनुपर्ने हो वा होइन भन्ने सम्बन्धमा निर्णय दिनुपर्ने देखियो।

निर्णयतर्फ विचार गर्दा विपक्षी इन्दुशंकर चिनी उद्योगको तर्फबाट पेश भएको लिखित जवाफमा २०६५।४।२९ को निर्णय बमोजिम २०६५।५।२ मा जारी भएको परिपत्रका विषयमा ३ वर्ष ७ महिनापछि बिलम्ब गरी प्रस्तुत निवेदन दर्ता भएकोले बिलम्बको सिद्धान्तको आधारमा खारेज हुनुपर्ने भन्ने उल्लेख भएको देखिन्छ। प्रस्तुत रिट निवेदन प्रत्यर्थी उद्योगको यूनियनको तर्फबाट दायर भएको देखिन्छ। उक्त उद्योगले बोनस समेतको रकमलाई खर्चमा समावेश गरेपछि आउने खुद नाफाको १० प्रतिशत बोनसको अंक कायम गर्ने बारेको जानकारी २०६९।३।११ को पत्रबाट निवेदकलाई गराएको भन्ने देखिएकोले निवेदकलाई आन्तरिक राजस्व विभागको २०६५।४।२९ को निर्णय र २०६५।५।२ को परिपत्र २०६९।३।११ पूर्व नै विधिवत रूपमा जानकारी भएको भनी अर्थ गरी प्रस्तुत रिट निवेदन बिलम्ब गरी दर्ता भएको भन्ने देखिन आएन।

अब निवेदन माग बमोजिम आदेश जारी हुने होईन भन्ने तर्फ विचार गर्दा बोनस ऐन, २०३० को दफा ५(१) बमोजिम प्रतिष्ठानमा कार्यरत कर्मचारीहरूले प्रतिष्ठानले आर्जन गरेको खुद मुनाफाको १० प्रतिशतका दरले बोनस प्राप्त गरी रहेकोमा आन्तरिक राजस्व विभागको मिति २०६५।५।२ को परिपत्रले बोनस वितरणको लागि छुट्टाएको रकमको

गणना बोनस समेतलाई खर्चको रूपमा समावेश गरेपछि हुन आउने खुद नाफाको १० प्रतिशतसम्मको रकमलाई मात्र खर्चको रूपमा कट्टा गर्न दिने भनी उल्लेख गरेको र प्रतिष्ठानले समेत सोही व्यहोराको पत्र दिई जानकारी गराएको हुँदा कामदार कर्मचारीले ऐन बमोजिम प्राप्त गर्ने बोनस रकम घट्ने गरी परिपत्रले व्यवस्था गरेको हुँदा उक्त परिपत्र र प्रतिष्ठानको पत्र समेत उत्प्रेषणको आदेशले बदर गरी अब आइन्दा ऐन तथा कानून विपरीत त्यस प्रकारका परिपत्र जारी नगर्न नगराउन परमादेशको आदेश जारी गरीपाउँ भन्ने मुख्य रिट निवेदन व्यहोरा देखिन्छ। बोनस ऐन, २०३० को दफा ५(१) को व्यवस्था विपरित अधिकांश प्रतिष्ठानहरूले बोनस बापतको रकम छुट्टयाउने क्रममा खुद मुनाफाको १०% कायम गर्दा बोनस बापतको खर्च रकम नकटाई हुन आउने जम्मा आयको १०% छुट्टयाउने गरेको पाइएको र आयकर ऐन, २०५८ र प्रचलित लेखामान अनुसार खुद मुनाफा भन्नाले कर बाहेकका अन्य सम्पूर्ण खर्चहरू कट्टी गरेर बाँकी हुन आउने आयलाई खुद मुनाफा मानिने हुँदा सो को स्पष्टिकरणका लागि आन्तरिक राजस्व विभागको मिति २०६५।४।२९ को निर्णयअनुसार मिति २०६५।५।२ मा गरिएको परिपत्र कानूनसम्मत रहेको भन्ने आन्तरिक राजस्व विभागको लिखित जवाफ रहेछ।

रिट निवेदकले बदर गरी पाउन माग गरेको २०६५।५।२ को परिपत्र हेर्दा “प्रतिष्ठानमा काम गर्ने कामदार तथा कर्मचारीलाई बोनस वितरण गर्ने सम्बन्धमा बोनस ऐन, २०३० ले कानूनी व्यवस्था गरेको छ। बोनस ऐन, २०३० को दफा ५(१) अनुसार प्रतिष्ठानमा कार्यरत कामदार कर्मचारीहरूलाई बोनस वितरणको लागि छुट्टयाएको रकमको गणना बोनस समेतलाई खर्चको रूपमा समावेश गरेपछि आउने खुद नाफाको १० प्रतिशत सम्मको रकमलाई मात्र खर्चको रूपमा कट्टा गर्न दिने” भन्ने उल्लेख भएको पाइन्छ। त्यसैगरी बदर गर्न माग गरेको इन्दुशंकर चीनी उद्योग लिमिटेडको मिति २०६९।३।११ को पत्र हेर्दा “यस कम्पनीले हालसम्म बोनस ऐन, २०३० को दफा ५(१) बमोजिम खुद मुनाफाको १० प्रतिशत रकम बोनस बापत छुट्टयाई कामदार कर्मचारीलाई वितरण गरी आएकोमा आन्तरिक राजस्व विभागको मिति २०६५।५।२ को च.नं. २७ को परिपत्र विपरित बोनस वितरण गरेको भनी बढी कर दायित्व बहन गर्नुपर्ने अवस्था उत्पन्न भएको हुँदा यस आर्थिक वर्षदेखि बोनस ऐन बमोजिम नभई आन्तरिक राजस्व विभागको उक्त परिपत्र बमोजिम मात्र बोनस वितरण गरिने” भन्ने व्यहोरा उल्लेख भएको देखिन्छ। बोनस ऐन, २०३० को दफा ५(१) को व्यवस्था हेर्दा “मुनाफा गर्ने प्रत्येक प्रतिष्ठानले एक आर्थिक वर्षमा गरेको खुद मुनाफाको १० प्रतिशत बराबरको रकम कर्मचारीहरूलाई बोनस बापत छुट्टयाउनु पर्छ” भनी उल्लेख भएको पाइन्छ। विपक्षी आन्तरिक राजस्व विभागको लिखित जवाफमा आयकर ऐन, २०५८ को दफा १३ बमोजिम सो आय वर्षमा, सो व्यक्तिबाट व्यवसाय वा लगानीबाट आय आर्जन हुने कार्यमा भएका कारोबारसँग सम्बन्धित

खर्चहरू कट्टि गर्न पाउने व्यवस्था भएको हुँदा वास्तविक खर्चहरू कट्टा गरी खुद मुनाफा कायम गर्नुपर्ने अर्थात् आयकर बाहेक अन्य सबै खर्च कट्टी गरी बाँकी हुन आउने रकम नै खुद मुनाफा हुने र त्यस्तो मुनाफाको १० प्रतिशत रकम बोनस बापत छुट्टयाउन मिल्ने हो भनी उल्लेख गरेको पाइन्छ।

उपरोक्त विप्लेखबाट आन्तरिक राजस्व विभागको उक्त परिपत्र एवं लिखित जवाफ व्यहोरा अनुसार कुनै प्रतिष्ठानले आफूले गरेको मुनाफाबाट कट्टा गर्न पाउने खर्चहरू कट्टा गरी बाँकी रहेको मुनाफालाई खुद मुनाफा मानी सोही मुनाफामा आयकर लाग्ने भन्ने देखिन्छ। आयकर ऐन, २०५८ को दफा ७५ बमोजिम उक्त ऐनको कार्यान्वयनमा एकरूपता ल्याई कर प्रशासनलाई सरल बनाउन विभागले उक्त ऐनमा भएका व्यवस्थाहरूको सम्बन्धमा व्याख्यासहित लिखित सार्वजनिक परिपत्रहरू जारी गर्न सक्ने भन्ने देखिन आउँछ। कुनै एउटा कानूनमा रहेका अस्पष्टताहरू स्पष्ट गर्न परिपत्र जारी गर्न पाउने अधिकार प्रदान गरिएको कानूनी प्रावधानको मनसाय अन्य विषय विषयमा बनेका ऐनमा रहेका प्रष्ट प्रावधानहरू नै निष्क्रिय हुने गरी त्यसरी परिपत्र गर्न पाउने भनी अर्थ गर्न मिल्दैन। प्रस्तुत सन्दर्भमा बोनस ऐन, २०३० को दफा ५ मा प्रतिष्ठानले कर्मचारीलाई वितरण गर्नुपर्ने बोनसको प्रतिशत खुद मुनाफाको १० प्रतिशत हुने भनी किटानी व्यवस्था गरेको र सोही दफाको उपदफा (२) मा खुद मुनाफा निर्धारण गर्ने सूत्र समेत स्पष्ट उल्लेख भएको देखिन आउँछ। जसअनुसार खुद मुनाफा निर्धारण गर्दा आयकर ऐन, २०३१ को दफा १२ बमोजिम कायम हुन आउने आयबाट देहायको रकम समेत कट्टा गर्नुपर्छ भनी देहायमा (क) श्रम ऐन, २०४८ को दफा ४१ को उपदफा (१) बमोजिम कर्मचारीहरूको वासस्थानको व्यवस्था गर्नको निमित्त छुट्टयाएको रकम, (ग) दफा ११ को उपदफा (३) बमोजिम बढी वितरण भएजति बोनसको रकम भनी उल्लेख भएको पाइन्छ। विपक्षी आन्तरिक राजस्व विभागको उक्त परिपत्र बमोजिम बोनस वितरण गर्ने रकमलाई खर्चमा कट्टा गरी बाँकी रहेको अंकलाई खुद मुनाफा मान्ने भन्ने मनसाय बोनस ऐन, २०३० तथा आयकर ऐन, २०५८ मा रहेको उल्लेखित व्यवस्थाहरूमा उल्लेख भएको देखिँदैन। कट्टा गर्नुपर्ने अंक समेत उक्त बोनस ऐन, २०३० को दफा ५ ले प्रष्ट गरेको सन्दर्भमा कानूनले प्रष्ट व्यवस्था नगरेको कुरालाई परिपत्र मार्फत विधायिकी कानूननै संशोधन हुने गरी कुनैपनि निकायले परिपत्र जारी गर्न पाउने होइन।

तसर्थ आन्तरिक राजस्व विभागको मिति २०६५।५।२ को परिपत्र र सो बमोजिम विपक्षी इन्दुशंकर चीनी उद्योग लिमिटेडको मिति २०६९।३।११ को पत्र बोनस ऐन, २०३० को दफा ५ को मनसाय विपरीत भै उक्त परिपत्र तथा पत्र कानूनसम्मत नभएकोले उत्प्रेषणको आदेशले बदर भई बोनस ऐन, २०३० को दफा ५(१) बमोजिम मुनाफा गर्ने प्रतिष्ठानले एक आर्थिक वर्षमा गरेको खुद मुनाफाको १० प्रतिशत बराबरको रकम

कर्मचारीहरूलाई बोनस बापत छुट्टयाउन पाउने हुँदा सो बमोजिम १० प्रतिशत रकम बोनस बापत छुट्टयाउनु भनी विपक्षीहरूका नाममा परमादेशको आदेश जारी हुने ठहर्छ। आदेशको जानकारी महान्यायाधिवक्ताको कार्यालय तथा विपक्षीहरूलाई दिनु। दायरीको लगत कट्टा गरी मिसिल नियमानुसार बुझाई दिनु।

न्यायाधीश

उक्त रायमा सहमत छु।

न्यायाधीश

इजलास अधिकृत: आत्मदेव जोशी

कम्प्यूटर: मन्जिता ढुंगाना

इति सम्बत् २०७३ साल साउन महिना ३० गते रोज १ शुभम्----- ।